No. 126.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 20 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

WEENEN, den 13. October. De cholera heeft bij ons haar eerste offer gevorderd: in het algemeene ziekenhuis is den 7. dezer een persoon aan die ziekte overleden. Wij willen hopen dat het bij die één zal blijven. — In Turkije verspreidt de cholera zich langs de beide oevers van de Zwartezee. Behalve in Odessa, is ze ook in Samsun ontstaan; in Trapezunt waren van 9. tot 18. September 300 zieken en 103 overledenen. In de stad Saratol (Rusland), met 42000 inwoners, zijn van 23. Augustus tot 13. September 2507 door die ziekte aangetast en 1991 overleden.

— De *Kölnische Zeitung* deelt een berigt uit Weimar mede, volgens hetwelk de koning der Nederlanden van voornemen zou zijn, in het vervolg, voor een groot gedeelte des jaars in de nabijheid dier stad zijn verblijf te houden. Men noemt als zijne toekomstige woning de Altenburg, een prachtig lustslot, in de onmiddelijke nabijheid van Weimar gelegen. Bij zijne jongste aanwezigheid moet koning *Willem* in persoon het slot en het park in oogenschouw hebben genomen, en er thans met de eigenaren over den aankoop worden onderhandeld.

— Te Comorn is den 6. dezer een gedeelte van de brug over de rivier ingestort, waardoor vele menschen hun leven hebben verloren. Het getal der omgekomenen wordt ongelijk opgegeven: terwijl het eene berigt van 20 dooden spreekt, gewagen andere van 60. Kort vóór het instorten van de brug was de aartshertog *Stephan* met gevolg dezelve overgereden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14. October. Gisteren kwam een persoon, gekleed als de reizende werklieden van Auvergne, voor het paleis van S. Cloud, en wilde volstrekt binnen gelaten worden. Hij kwam, zeide hij, met eene bijzondere en goddelijke zending om Frankrijk te redden. Een engel was hem verschenen en had hem gelast zijn land dadelijk te verlaten, om de hertogin *van Orleans* te gaan huwen, ten einde den graaf *van Parys* tegen de duivelsche plannen van Engeland te beschermen! — Wij behoeven er niet bij te voegen, dat deze man krankzinnig was.

— Bijna dagelijks hoort men nog van doozen of kleine bommen, welke men in de straten dezer hoofdstad doet springen en waardoor soms vrij wat schade wordt aangerigt. Een paar dagen geleden had in de straat Grenétat eene ongemeene sterke ontploffing plaats, waardoor vele ruiten werden verbrijzeld.

— De wijderzijdsche opgewondenheid in Zwitserland neemt nog dagelijks toe. Ook de meerderheid des Grooten Raads van Graauwbunderland zal denkelijk voor oorlogzuchtige maatregelen tegen den Sonderbond stemmen, en van dien van Sint Gallen verwacht men hetzelfde. De regering van Waadtland heeft de stoomboot die op het meer van Neuchatel dienst doet in beslag genomen en gewapend, ten einde den toevoer van wapenen naar de onderling verbonden Kantons langs dien weg af te snijden. Hierdoor kan men den oorlog als reeds werkelijk begonnen aanmerken, en het is te duchten dat hij nog vóór het weder zamen komen van den landdag uit zal barsten.

— Van de vier voornaamste onafhankelijke Italiaansche Staten is Napels thans de eenige welke den weg van vooruitgang nog niet heeft ingeslagen. De Paus levert daarvan dagelijks nieuwe proeven. De Groothertog van Toskane heeft na eenige aarzeling de teugels van het bestuur aan een liberaal ministerie in handen gegeven. De Koning van Sardinië betoont zich ook geneigd tot het maken der vereischte veranderingen; de raad van state is bijeengeroepen, om de wenschen des volks te overwegen. Napels biedt dus nog wederstand, maar zal ook spoedig een anderen weg inslaan, zoo men ten minste op de verzekering van doorgaans geloofwaardige personen vertrouwen mag.

— Particuliere brieven uit Madrid bevestigen het berigt dat de generaal *Serrano*, in den laatsten tijd, zijne fortuin met meer dan eene millioen heeft zien vermeerderen, en tot dezen prijs er in toegestemd heeft, om het paleis te verlaten; bevorens heeft hij echter van zijnen invloed gebruik gemaakt, om generaal *Narvaez* terug te doen roepen.

— De Parijsche winkeliers vinden alle dagen wat nieuws uit, om zich te doen opmerken. Een voorname linnenwinkel heeft zich eigenmagtig het brevet van leverancier van H. M..... de koningin der Societeits-eilanden gegeven. Dit laat op zijn minst vooronderstellen, dat *Pomaré* hemden draagt.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 15. October. Het berigt, dat de troonrede dit jaar de belofte zal inhouden van eene grondwetsherziening gedurende de aanstaande zitting voor te dragen, schijnt zich meer en meer te bevestigen. Het is moeijelijk te zeggen, of het publiek met dat berigt gediend is of niet. Bij een groot gedeelte is het opgeworpen vraagstuk van volstrekt geen belang. Bij een ander gedeelte wint het des te meer belangstelling, naarmate het door sommigen onverschilliger wordt behandeld; maar onder deze zullen velen het behoudend ministerie mistrouwen, en de herziening duchten, die van daar moet uitgaan, terwijl wederom van een anderen kant de behoudende aristocratie van die herziening afkeerig zijn zal.

Intusschen, het vraagstuk is gewigtig, en, onder welk opzigt men het ook beschouwen moge, de oplossing van dat vraagstuk zal een onberekenbaren invloed uitoefenen op Nederland's toekomst.

Is het ministerie, dat deze taak zal ondernemen, opgewassen voor het groote werk? Wij stellen de vraag niet om een preventief wantrouwen in te boezemen tegen de regering; want ons antwoord zal afhangen van de voordragt, welke zij in de Kamer zal ter tafel brengen. Alleen willen wij aanmerken, dat, indien de regering inderdaad gezind is, om eene gulle herziening te bewerken, zij meerder kans heeft van slagen, dan een nieuw ministerie uit liberalen gevormd. De reden is, omdat in zulk geval de grootste tegenstand zal komen van de behoudende partij, welke ongetwijfeld zich gemakkelijker zal laten geleiden door een behoudend, dan door een liberaal ministerie.

Is echter het ministerie niet voornemens de herziening met een vrijzinnig plan, op ruime schaal genomen, te bewerken, dan gelooven wij, dat het beter zal doen, niet aan te vangen. Nederland heeft aan teleurstellingen, gelijk aan die van 1840, geen behoefte. Het comediespel van 1840 is der regering mogen gelukken; eene nieuwe opvoering daarvan is onmogelijk. En ware zij mogelijk, heeft het werk van 1840 niet al te droevige resultaten geleverd en voor den vorst en voor het volk, dan dat men in 1847 eene herhaling wenschelijk zou durven achten. (*de Tyd.*)

MIDDELBURG, den 18. October. De ontvlugte gevangene *Jacob Kerpesteyn*, waarvan wij in ons vorig no. de ontsnapping uit het huis van arrest alhier vermeldden, is te Bath gearresteerd geworden, op het oogenblik dat hij gereed stond zich over de schorren naar de provincie Noord-Braband te begeven, en ll. zaturdag alhier weder gevankelijk opgebragt.

GEMENGDE BERIGTEN.

Te St. Cloud overleden de hertog van Guise, in den ouderdom van een maand. — Van Parys naar Madrid vertrokken de ex-koningin Maria Christina, met haren echtgenoot de hertog de Rianzares; — toch niet om hare dochter de koningin Isabella te gaan kapittelen! Zy doet weinig meer dan de voetstappen van hare koninklyke moeder opvolgen. — Uit Munchen wordt gemeld dat in het gebergte alles met sneeuw bedekt was, even als midden in den winter, maar .... dat het weer zeer gunstig en aangenaam was. — Te 's Gravenhage gearriveerd H. M. de koningin der Nederlanden van hare reize in Duitschland en Zwitserland. — Volgens schryven uit Berlyn zou het aan het pruissische hof niet bevallen dat H. K. H. de prinses Albert van Pruissen (Marianne der Nederlanden) in den Haag wil blyven tot dat de echtscheiding tusschen Hoogstdezelve en genoemden prins Albert tot stand is gekomen. — De koningin Adelaïde, weduwe van Willem de vierde, van Engeland, is aan boord van een linieschip van 120 stukken van Portsmouth vertrokken om den winter op het eiland Madera door te brengen. — Ook uit Rusland schryft men over vroege sneeuw en eene temperatuur waardoor de thermometer op het vriespunt stond in het begin dezer maand. — Asmodée zal na 31. Oct. ophouden in den Haag te verschynen, en vervangen worden door le Courrier de l'Amstel, uitgegeven te Amsterdam, met een wekelyks feuilleton, waarin Asmodée op den tegenwoordigen voet zal worden vervolgd. — Uit Beyeren wordt gemeld dat Z. H. de Paus in een eigenhandigen brief, den ouden koning van dat ryk in beleefde bewoordingen heeft doorgehaald, *over zyne wereld beruchte betrekking met Lola Montez. — De Aartshertog Frederik, de jeugdige vice-admiraal by de Oostenrykche marine, die zich in der tyd by de belegering van St. Jean d'Acre beroemd heeft gemaakt, is in 26jarigen ouderdom overleden. — By gelegenheid van eene boksparty, (speelparty om eene weddingschap van een pond sterlings [f 12.]) te Acton in Engeland, is een der liefhebbers, door zyne tegenparty, zoodanig aantal krachtige stooten toegebragt dat hy een paar uren daarna dood was. De moordenaar en de getuigen zyn gearresteerd. — In het afgeloopen saizoen zyn er aan de bad-inrigting te Scheveningen 13537 baden gebruikt.*

INGEZONDEN STUKKEN.

De Koning van Pruissen.

(*Uit de Deutsche Brüsseler Zeitung, No. 74.*)

(*Vervolg van onze vorige.*)

Van den graaf ARNIM-BOIZENBURG, voormalig minister van buitenlandsche zaken en policie, zeide een mij bekend staatsman: «Hij behoort nog tot de besteren, maar *tel brille au second, qui s'éclipse au premier*. Wanneer graaf ARNIM niet zoo rijk, van groote familie enz. ware, zou zulk een man maar eene hooge bediening aan het hof bekleeden. Wij hebben hem in de Rijnprovincie bij de regering gezien, later als opperpresident in Polen, vervolgens als minister in Berlijn, waar hij zich afwerkte, afmatte, bijna de teering zette van ergernis [illegible] voerde. Eene vroegere maitres van den graaf ARNIM, toen hij nog referendaris was, Mlle SUTORIUS, zeide eens van den langen, mageren ARNIM tot den baron v. S.: «ARNIM is een goed mensch, slechts een beetje vervelend, maar hij is zeer rijk en elegant."

De koning — want het ontbrak mij heden aan tijd, om verdere karakteristieken te leveren, — is overigens even zoo wel naar ligchaam als naar geest gedaald. Voor METTERNICH is hij vreeselijk bang en voelt zich gedrukt, wat hij echter niet erkent en daarentegen ons wil wijs maken, dat hij eene zelfstandige politiek volgt.

METTERNICH heeft bij den koning meer invloed dan Rusland; want de koning en de keizer van Rusland beminden elkander nooit. De keizer heeft zelfs eens gezegd: «*le comedien de Sans-Souci ne joue le rôle de Frederic le grand.*" (De tooneelspeler van Sans-Souci speelt niet de rol FREDERIK DE GROOTE). De koning bemint den Russischen invloed niet; hij vreest hem, maar grooter is de vrees voor het vrijzinnig beginsel, hetwelk hier bij het hof aan de Russische politiek een overwegende invloed geeft. De keizer van Rusland weet zeer goed, dat men zijne politiek in Berlijn niet bemint, maar wanneer hij iets wil doorzetten, zoo geschied het toch, als hij den heer VON MEIJENDORF ferm laat optreden. Weldra buigt zich de koning als een zwak riet.

Ook weet keizer NICOLAAS, hoe de ministers in de pruissische bezoldigde pers enz. door bereidwillige correspondenten dikwijls tegen den russischen invloed laten schrijven, om den schijn te geven voor de openbare meening, dat de pruissische regering van de russische onafhankelijk is.

Al deze kunstgrepen, knepen en streken der Berlijner regering zijn keizer NICOLAAS door zijne policie, over geheel Duitschland verspreid, sedert lang bekend en menige bijzonderheden hebben daartoe bijgedragen, dat de keizer zeer gevoelig is jegens allerlei aanvallen, wier bronnen hem welbekend zijn geworden.

Hoe trouweloos dikwerf de voornaamste bureaucratie handelt, kan het volgende voorbeeld bewijzen. Ten tijde der onderhandelingen van Pruissen met Hannover, wegens de aansluiting van het tolverbond, zond de toenmalige minister van buitenlandsche zaken, baron VON BULOW, neef van ALEXANDER VON HUMBOLDT, een hevig artikel tegen Hannover, nevens uitvallen tegen koning ERNST aan den *Rheinischen Beobachter*.

De Keulsche censuur echter haalde het artikel des ministers door als te sterk, en de koning van Hannover vernam eenige dagen later, hoe de Pruissische ministers achter de schermen ageren. Men vindt vele zulke voorbeelden.

In de nabijheid van Potsdam, aan den oever der Havel, is voor den koning een bijzondere badplaats. De geneesheeren hebben hem wegens zijne corpulentie het baden en zwemmen aanbevolen. Aan den oever is een klein badhuisje, waar de koning zich uitkleedt. Een schildwacht is daar gestationeerd. Als men nu den koning in 't bad ziet gaan, zoo kan men beoordeelen, hoe zijne door te veel eten en drinken, en door te weinige beweging opgezette constitutie eene der zulke is, die aan beroerten onderhevig is Het ligchaam is sterk, de gansche corpulentie vettig en sponsachtig, de spierkracht gering, de schenkels en beenen te kort in vergelijking van het bovenlijf. De borstdeelen komen sterk vooruit en op de wijze der vrouwen, even zoo de heupen. De kuiten in verhouding tot het bovenlijf mager, even zoo de lenden onevenredig. Het hoofd is bijna kaal, de wangen opgezwollen en slap, de hals dik en met dubbelde onderkin en vetdeelen voorzien, welke toenemen door embonpoint. aan den hals namelijk, den aandrang van het bloed tot het hoofd vermeerdert en kan ligt een stikzinking veroorzaken.

In plaats nu in het water fiks te zwemmen en veel bewegingen te maken, gaat de koning langzaam van den oever in de Havel en blijft dan in 't water tot aan de borst of de kin onbeweeglijk stil staan. Op die wijze heeft natuurlijk een bad geene nuttige uitwerking.

De geneesheeren hebben hem ook de jagt, veel wandelen enz. aanbevolen; maar voor zulk eene corpulentie maakt de koning veel te weinig beweging, want het weinig beteekenend slenderen in den tuin van Sans-Souci, of het wandelen op het terras is niet voldoende. Na de jagt of bij de vele reizen wordt meest met de spoortrein en met de hof-equipages snel en *en pleine carrière* gereden. Op de jagtplaats aangekomen, steigt de koning uit. Een paar jagers enz. plaatsen zich naast hem met eenige geweren. De jagten zijn meest drijf- of klopjagten, als te Nedlitz, Meisdorf, in het Grunewald enz. Het wild wordt bijeengedreven. De koning, als zeer kortzigtig bekend, kan geen 50 schreden ver het wild verkennen. Men reikt hem een vuurroer toe en hij schiet op goed geluk. De afgevuurde buksen geeft hij met de eene hand weg, de bedienden laden dezelve, met de andere neemt hij het nieuwe hem overgereikte geweer, en schiet op die wijze in eenen voort. Naderhand wordt gezegd dat hij zoo en zooveel wild geschoten heeft. Het geloof maakt ongetwijfeld zalig.

Zelfs op de jagt wordt de vorst gevleid en den kortzigtigen wijs gemaakt, dat hij een voortreffelijke scherpschutter is.

—

Wat wij meermalen in dit dagblad vóór, tijdens en na den vereenigden landdag te Berlijn beweerden, en onze correspondenten uit Berlijn, Elberfeld, Coblenz en Koningsbergen steeds door bewijsstukken bevestigd hebben, wordt ook thans in de *Deutsche New-Yorker Schnellpost* door verscheidene correspondenten gezegd, namelijk, dat slechts bepaalde energische vooruitgang Duitschland vrijheden aanbrengt, terwijl de gematigde, liberale hermaphroditen nooit iets verkregen

hebben, of zullen verkrijgen.

Zoo heet het dan in eene correspondentie der *D. N. Schnellpost*, over den landdag te Berlijn:

« Wat ik in 't begin zeide, herhaal ik: Een van beide schandvlekt zich bij deze historie, — de koning of de landdag." — Oordeel nu zelf, wie zulks gedaan heeft. Ja, de partij der voorzigtigen, der verstandigen, der gematigde bedachtzame mannen van vooruitgang hebben ditmaal de overhand gehad en de leiding der oppositie in handen gekregen, — wat daardoor bereikt zal worden, ligt in dit oogenblik klaar voor de oogen van 't gansche land. Dat is de weg niet van vrij te worden. — Neen! neen! als Pruissen vrij wil zijn, sta dan op, gij vijftien millioenen Pruissen, zend voor elke duizend een' afgevaardigde, dien gij zelf kiest, naar Berlijn, en laat deze 15,000 afgevaardigden tot den gekroonden belletrist zeggen:

« Uw vader was een leugenaar, — gij zijt een leugenaar en een huichelaar bovendien. — Wij zijn het moede ons door u als kinderen onder curatele gesteld te zien, als zwakken van geest in het dwanghuis rondgeleid te worden. Wij vragen u niet meer om de vrijheid, — wij nemen zelf de vrijheid, vrij te zijn. — De menschelijke en burgerregten, welke de nationale vergaderingen van Amerika en Frankrijk vaststelden, vorderen wij ook voor ons, wat van zelven spreekt, en wat de standelijke regten betreft, zoo willen wij met u over eene staatsregeling raadplegen. — Zeg ja, of neen! — maar men zegge een van beide; — wij zijn hier maar met ons 15,000, maar achter ons staan 15 millioen, en wij hebben allen slechts eenen wil: *vrij te zijn!*"

Maar daartoe komt het bij ons niet; wij zijn goede, brave Duitschers, — de landdag was *une halte dans la boue*, (een stilstaan in den drek), thans wordt weder voortgesparteld in den ouden modder. (*Vervolg hierna.*)

Met verwondering heeft men het verregaande artikel gelezen, aan de *Vlissingsche Courant* van 11. dezer gezonden, door een', zich noemende inwoner uit het district Sluis, waarbij niet alleen de grootste onkunde over de behandelde zaken wordt aan den dag gelegd, maar ook van het bestaan van dingen wordt gesproken, die volstrekt niet ten uitvoer zijn gebragt.

Men meent zeer wel te kunnen raden, wie de schrijver van dat artikel is; om de zaak zelve, en niet om zijnent wil, zal men eenige tegenbewijzen leveren, en daaruit zien, hoe *weinig* geloofwaardigs schrijver vermeldt.

De schrijver blijft eerst aan eene zoogenaamde muggezifterij hangen, alleen en meestal eenen zoogenaamden boeren advocaat eigen; want wie zal tegenspreken, dat eene afsnijding, als b. v. die door den Maurits-polder, niet eene verbetering is? Vooreerst wordt den weg naar IJzendijke voor den reiziger daardoor 7 à 8 minuten korter, en bovendien wint men, over die lengte, het leggen van den straatweg en het jaarlijksche onderhoud uit. — En wat die regtsgedingen betreft, men weet er op dit oogenblik slechts van één, alleen voortkomende uit een zeker persoon, nog al vrij algemeen gehaat; zijnde het andere, zoo men wèl onderrigt is, in der minne geschikt. — Verder zoude de schrijver willen, dat bij verbeteringen van wegen, het voorbeeld van Belgie werd gevolgd; maar men rijde b. v.: eens één' van de door hem zoo hoog geroemde en verbeterde wegen; niet alleen is die strekking des wegs, even als of er eene paling heeft langs gekropen, maar zonder nog van de ingeredene sporen te spreken, is de weg op sommige plaatsen zoo smal, dat twee rijtuigen elkander bijna niet wisselen kunnen.

Daarna zegt schrijver, dat de weg van IJzendijke naar de Belgische grenzen met welzand is opgemaakt, en de zijkanten 's zomers niet bereden kunnen worden. — Alweder een doorslaand bewijs, dat schrijver op herbergpraatjes schijnt te zijn afgegaan en geen feiten voorbrengt, wier waarheid echt is, ja zelfs, dat hij niet eens den weg met eigen oogen heeft beschouwd. Had men welzand kunnen verkrijgen, ja, dan zoude 's winters integendeel den weg nog beter zijn, dan hij nu is, aangezien hetzelve het regenwater spoediger en gemakkelijker doorlaat; en wat de zijkanten betreft, verscheidene ingezetenen uit IJzendijke zouden kunnen getuigen, dat schrijver hieromtrent onwaarheid spreekt.

Vervolgens wordt er een tafereel opgehangen van den weg tusschen Schoon- en IJzendijke, en schrijver laat het niet onduidelijk voorkomen, als of de daarstelling van dien weg niet overeenkomstig de conditien van aanbesteding had plaats gehad. Wordt hiervan, — zijnde eigenlijk een contract tusschen de provincie en den aannemer, — afgeweken, dan gaat zulks een derde, als b. v.: den schrijver, volstrekt niet aan, dewijl er voor deze afwijking misschien redenen kunnen bestaan, die hem niet behoeven te worden medegedeeld; en ten andere, is het herstellen van den weg en het tot gruis rijden van de steenen, *niet* het gevolg geweest van de slechte constructie, maar, zoo als later schijnt gebleken te zijn, van het niet aanwezig zijn van *barrières de dégèl*; waardoor soms op die nieuwe, en nog niet vastgezetene wegen, even zware vrachten werden vervoerd, als over de keiwegen, hetgeen men, bij gebreke van een policiereglement, niet kan weren.

Eindelijk spreekt de schrijver over den weg van Groede. Reeds tijdens de bewerking, maakte een zeker persoon (die de aanleidende oorzaak is van het nog aanhangige proces) steeds aanmerkingen over het riet en zand. — Overigens brengt dit artikel weder des schrijvers onkunde aan den dag, door niet alleen hierover, maar ook over slechte *steenen* te spreken, die daarbij zouden gebezigd zijn; ware de kennis daarvan op een kantoor uit boeken te verkrijgen, men zoude schrijver misschien *daarover* mogen medepraten, doch aangezien men er mogelijk vóór dien tijd alhier weinige of geene zoodanige gezien had, heeft hij waarschijnlijk van zijne algemeene kennis aan de inwoners zijner gemeente een proefje willen geven, door de steen maar dadelijk af te keuren. — Ofschoon men ook tot de door schrijver zoo oneigenaardig genoemde *oningewyden* behoort (de administratie aan den waterstaat schijnt dus volgens hem iets van de vrijmetselarij te hebben), weet men echter wel, dat het dikke zand op den Groedschen weg niet strekt tot dekmantel van vermeende en niet aanwezige gebreken, maar wel tot hetzelfde einde, als waartegen de Heer VAN HAERSOLTE zich in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 3. Augustus ll. heeft uitgelaten.

Na eerst van den heer Hoofd-Ingenieur met veel lof te hebben gesproken, doet schrijver daarna nog een beroep op Zijn WelEdelGestrenge, hetgeen, volgens ons, weinig vertrouwen aantoont op de zoo hoog geroemde regtschapenheid en kunde; trouwens iedereen kent gemelden Hoofd-Ambtenaar voor iemand, die zich weinig stoort aan het geschreeuw van mannen als schrijver, maar het fijne van de zaak is, dat, zooals men van ter zijde gehoord heeft, de door schrijver op zulk eene duitsche wijze verzochte opneming, reeds is gebeurd en dat, zoo hij het bestek wél gelezen had, hetgeen nu weder blijkt dat geval *niet* te zijn, hij zoude weten, dat de aannemer den weg nog één jaar na de voltooijing der werken moet onderhouden.

Als schrijver alle zaken met zooveel juistheid behandelt, als deze, dan beklaagt men zeer de personen, die genoodzaakt zijn in zijne handen te vallen, en men vraagt dan slechts: Wat moet men van de berigten van zoo iemand denken, die verklaart feiten voor te brengen, voor wier waarheid hij kan instaan, en waaraan zooveel bezijden de waarheid is? Is het niet jammer, dat de waarde van menschen van zulke algemeene kennis, zoo weinig wordt geschat? Waarlijk, men moest schrijver, uithoofde zijner veelomvattende capaciteiten en de nuttige en heilzame (?) wenken die hij in zijn artikel geeft, *adviserend lid* maken van de directie over het fonds tot verbetering der wegen in dit district; dan zouden er zeker geene, zoo niet veel minder, klagten worden gehoord.

Ten slotte: Schoenmaker, houdt u bij uwe leest.

H. . . . . October 1847. H. en B.

Men meldt ons uit het vierde district:

« Een vennootschap tusschen een gedropen . . . . . . neen, een geadmitteerd Chirurgijn, maar zoo ruim bedeeld met geleerdheid dat hij er te koop heeft, althans verkocht heeft, en tusschen een mislukten Doctor, maakt hier grooten opgang. *Vis unita fortior*, zegt men te Hoorn, en inderdaad de geest van associatie welke onze eeuw zoo gunstig kenmerkt en waaraan wij zulke schoone resultaten te danken hebben, ontzegt den Vennooten ook hier zijne schitterende uitkomsten niet: Zij hebben soms twee dooden voor één.

Men is echter eenigzins verwonderd dat de statuten van dit nieuwslachtig Vennootschap, benevens het Koninklijk Besluit hetwelk dezelve moet goedkeuren nog niet in de *Staats-Courant* verschenen zijn, daar genoemd Vennootschap sedert maanden in volle werking is. Men verliest zich in gissingen omtrent de oorzaak dier vertraging. Wel onderrigte personen willen weten dat die statuten ten fine van consideratie en advijs aan de Geneeskundige Commissie van Onderzoek en Toevoorzigt in Zeeland zijn toegezonden en aldaar worden opgehouden, daar de heeren van die Commissie het zoo druk hebben, en zich zoo sterk inspannen met *toetezien* dat er geen ongeoorloofde praktijken in de provincie plaats grijpen, dat zij tot nu geen oogenblik hebben kunnen vinden om die schrifturen te onderzoeken. De tijd zal leeren wat hiervan is.

NETEL.

MENGELINGEN.

In onze vorige beloofden wij onzen lezers de Hymne op PIUS IX mede te deelen; de *C. N. Stemmen* levert er de onderstaande vertaling van.

Lofzang op Pius IX.

Que Rome s'enflamme	Moge Rome ontgloeijen
Comme un saint volcan!	Als een heilge vulkaan!
Le soleil de l'âme	De heilzon der ziele
Luit au Vatican.	Verlicht 't oud Vatikaan.
Le Pasteur suprême	De Herder der kudde
Grandit son troupeau.	Verheft weer zijn kroost;
Il est de Dieu même	God stelde hem zelve,
Le porte-drapeau.	Ten vuurbaak en troost.
La main du Saint-Père	De hand van dien Vader
Guide nos vieux droits;	Wijst 't voetspoor van 't regt;
L'Italie espère;	*Italie* herrijst weêr;
PIE *étend sa croix.*	Meer krachtvol en hecht.
C'est le grand symbole	Het kruis van den CHRISTUS
Par le Christ porté.	Werd heerlijk ontbloot.
C'est la parabole	't Werd teeken der vrijheid
De la liberté.	Die Pius ons bood.
PIE *est l'espérence.*	Zijn naam is de hope,
Qui germe en tout lieu;	Die kiemt meer en meer;
C'est la délivrance	Hij is de verlossing,
Qui nous vient de Dieu.	Gedaald van den Heer.
La gloire féconde.	Hij schonk ons dien redder,
Sa sainte ferveur.	Die 't heilvuur ontsteekt;
Le Sauveur du monde	De roem make vruchtbaar
Nous donne un sauveur.	Het goed, dat hij kweekt.
Rome se relève;	Oud *Rome* rijst hooger,
L'esprit est toujours	Meer schittrend van gloed,
Plus fort que le glaive;	't Geweld ligt te neder,
L'âme a ses grands jours.	Voor geestkracht en moed.
Sa vue est bénie,	Zijn komst wordt gezegend,
Son règne est aux cœurs;	Zijn naam wordt verbreid,
Il a le génie	Hem vlecht men den lauwer
Qui fait les vainqueurs.	Van 't schrander beleid.
Vivat! Dans la voie	Omhoog dan! Hij leve! ....
Il est avec nous;	Hij lieft ons zoo zeer,
C'est Dieu qui l'envoie,	God heeft hem gezonden,
Peuples à genoux! — Et	Knielt volken ter neêr! —
[puis, levons-nous!	[Verheft u dan weêr!
JEZUS CHRIST *protège*	God zegent zijn leven,
Ses faits éclatants.	Aan weldaân gewijd.
Il a pour cortège	Hem volgen met geestdrift
Le monde et le temps.	En wereld en tijd.

ALLERLEI.

BUITENGEWONE BELEEFDHEID. — Dr. WORDSWORTH geeft eene vermakelijke illustratie van het oude spreekwoord 't welk de reizigers naar Rome aanbeveelt om « *te doen zoo als men in Rome doet*," van den navolgenden inhoud:

Ik hoorde dat de Fransche dienstboden van eene Engelsche familie, toen zij gezegd werden dat zij op hunne *jours maigres* visch enz. zouden hebben in plaats van vleesch, met eene enkele uitzondering steeds weigerden gebruik te maken van dit voorregt, daarvoor aanvoerende: *lorsqu'on est chez les heretiques, il faut faire comme les heretiques.*

In eene New-Yorksche courant leest men de navolgende advertentie:

New-York, April 30, 1847. Deze is om te berigten dat JOHN HENRY COVILL, omtrent de helft van December 1846 zijn huis verlaten heeft, en als hij binnen drie maanden niet van zich laat hooren, ik dan zal hertrouwen en de stad zal verlaten.

(geteekend) ELISABETH COVILL.

Een kind, wandelende op de begraafplaats van Père-la-Chaise, te Parijs, las achtervolgens de loftuitingen op de graven van de daar rustenden, en riep eensklaps uit: « *Waar of men toch wel alle de zondaars begraaft?*"

« In den geheelen loop van mijn leven," zegt lord CLARENDON, « heb ik nimmer een man, van welken maatschappelijken toestand hij ook wezen mogt, tot eenigen graad van aanzien in de wereld zien geraken, die zijne keuze had gemaakt of genoegen vond in het gezelschap van menschen die niet boven hem in maatschappelijken rang verheven waren."

ADVERTENTIEN.

§ § § De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Vrijdag den 29. October 1847, des namiddags ten 3 ure, in het Koffijhuis *de Oude Vriendschap*, op de Groote Markt, te Vlissingen, presenteren te Verkoopen:

Twee **HUIZEN** en **ERVEN**, staande en gelegen te Vlissingen, in de Lange Noordstraat, gemerkt B. No. 9, Kadastraal bekend Sectie E. No. 156, ter grootte van 68 Ellen en Wijk C. No. 24, Kadastraal bekend Sectie E. No 554; ter grootte van 1 Roede, 74 Ellen.

Beide daags vóór de Verkooping voor een ieder te zien.

---

§ § § Het KOLLEGIE van REGENTEN over het ARM-, GAST- en WEESHUIS te *Vlissingen*, zal, op Vrijdag den 22. October 1847, des voormiddags ten tien ure precies, in het Gesticht No. 1, (*Gasthuis*,) in het openbaar Aanbesteden, de levering der benoodigde LEVENSMIDDELEN, BRANDSTOFFEN, KLEEDING en SCHOEISEL, ten dienste dier Gestichten in het jaar 1848; zoo mede der behoeften voor de SPIJSBEREIDING in het Winter-saizoen van 1847 op 1848, waarvan de Conditien dagelijks ter lezing liggen, bij den Amanuensis en Rentmeester in de Wagenaarstraat, wijk I. No. 98.

---

§ § De ondergeteekende heeft de eer het geëerde Publiek te berigten, dat hij op Donderdag den 21. October zijne **APOTHEEK zal openen**; beveelt zich tevens in het vertrouwen zijner geëerde Begunstigers eene accurate en allezints met de regelen der Geneeskunde overeenstemmende bediening belovende.

VLISSINGEN, 18. October 1847. H. F. J. MAHUTTE.

AFVAART-UREN
VAN DE STOOMBOOT
DE SCHELDE,
VARENDE TUSSCHEN

VLISSINGEN en BRESKENS.

OCTOBER 1847.

Van Vlissingen.				Van Breskens.			
Donderdag	21,	vm.	9 ure.	Donderd.	21,	vm.	10 ure.
Vrijdag	22,	«	9½ «	Vrijdag	22,	«	10½ «
Zaturdag	23,	«	11 «	Zaturdag	23,	nm.	12 «
Zondag	24,	«	11½ «	Zondag	24,	«	12½ «
Maandag	25,	nm.	12 «	Maandag	25,	«	1½ «
Dingsdag	26,	«	1 «	Dingsdag	26,	«	2 «
Woensdag	27,	«	2 «	Woensdag	27,	«	3 «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 19. October. Sedert den 16. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

L'Annunciate, V. Rizzo, Yarmouth, graan.

Voor Gend bestemd:

Clijde, W. Robinson, Granbra, ballast.

Voor Middelburg bestemd:

Herman Wedel, W. Grong, Holmstad, tarwe.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Maria, F. Bergman, ballast, Rotterdam; Hiram, J. Watson, schors, Londen.

Van Gend gezeild:

Concordia, J. Gerdan, lijnkoeken, Fitzroy.

Van Vlissingen gezeild:

Sine Nomine, J. Meulendijk, appelen, New-Castle.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 4 1/2 ure.

Sluiting des avonds 7 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIENEN.